

**Samorządowe Przedszkole nr 41
im. Zbigniewa Wodeckiego w Krakowie**

**"Kącik mądrej główki"
GRUDZIEŃ 2025**

ŚWIĄTECZNE CUDA

KARTKA Z KALENDARZA GRUDZIEŃ

4 grudnia – Dzień Górnika

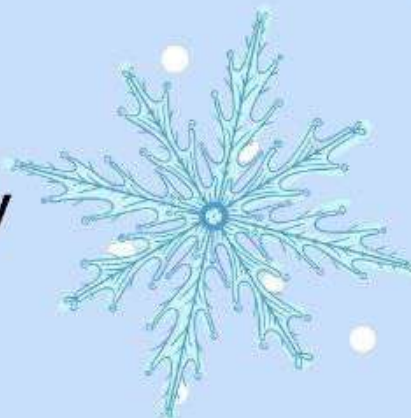

6 grudnia – Mikołajki

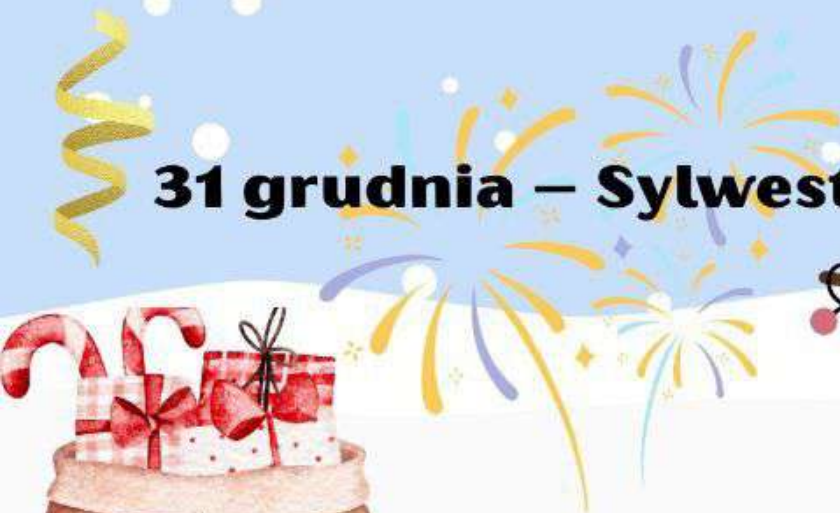

12 grudnia – Dzień Guzika

21 grudnia – Dzień Zimy

31 grudnia – Sylwester

LIST DO MIKOŁAJA

Drogi Mikołaju

Kisicium Academy

LABIRYNT ŚWIĘTEGO MIKOŁAJA

ŚWIĄTECZNA GRA PLANSZOWA

DOMINO ŚWIĄTECZNE

HO HO HO!
ZACZYNAJMY

HO HO HO!
MIKOŁAJ
BIJE BRAWO!

MEMORY

ŚWIĄTECZNE
CZEKANIE

CZARODZIEJSKA
ZIMA

SŁODKIE PYSZNOŚCI

CZUŁY UŚMIECH

GWIAZDKOWY CZAS

CZARNE OCZKA

PIERNICZKOWY
PRZYJACIEL

WESOŁE
OCZEKIWANIE

ŚWIĄTECZNA
CZAPECZKA

Widzę, że
bardzo się
starasz

Szanuję
Twój wybór

Twoje pomysły
są interesujące

Sprawiasz, że
się uśmiecham

Jestem ciekaw
co myślisz

Każdy może
mieć trudny
dzień

Masz prawo
powiedzieć
NIE

Co o tym
myślisz?

Mów to dziecku codziennie

Możesz
poprosić
o pomoc

Opowiedz
mi o tym

Słucham
Cię

Zawsze możesz
na mnie liczyć

Masz świetne
pomysły

Dziękuję, że
mi pomogłeś

Ponad wszystko
www.ponadwszystko.com

JAK ZOSTAĆ RODZICEM-SUPERBOHATEREM?

1. Nie musisz mieć peleryny superbohatera!
2. Nie musisz umieć latać!
3. Nie musisz umieć czarować, ale jeśli potrafisz, to naprawdę ekstra!

Wystarczy, że:

1. Będiesz pamiętać, że dywan to miejsce zabawy i ściągniesz buty przed wejściem do sali.
 2. Zaszczycisz nauczycieli swoją obecnością na zebraniach.
 3. Zadbasz, by Twój skarb pamiętał o czarodziejskim "dzień dobry" i magicznym "do widzenia".
 4. Otoczysz w domu swoją superopieką chorego przedszkolaka.
 5. Będiesz otwarty na współpracę.
 6. Uwierzysz, że dziecku nie jest potrzebny telefon, tablet i gry komputerowe;
 6. Zaufasz nauczycielom.
- W końcu gramy do jednej bramki!

POŁĄCZ W PARY

ZABAWNY RENIFER

Facebook: [@mama.piatruki](#) | [Galeria](#)

ŚWIĄTECZNA MATEMATYKA

2

1

4

3

1

5

2

1

5

4

2

3

5

4

3

3

2

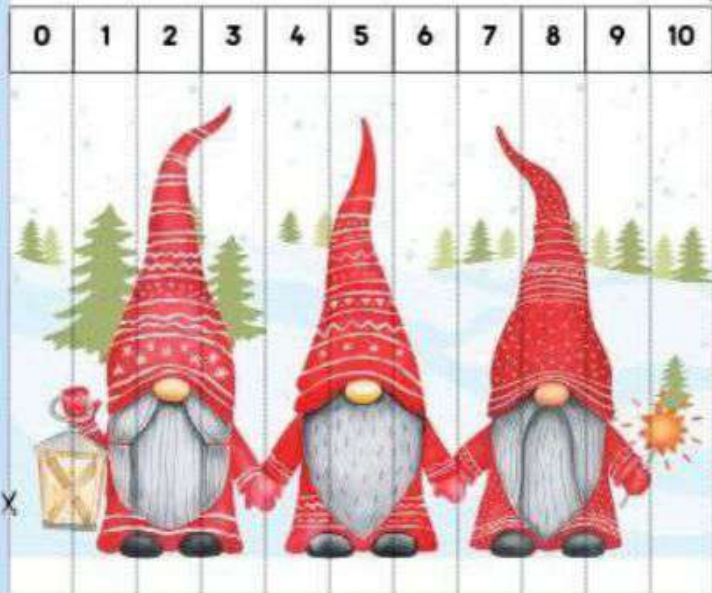
4

ŚWIĄTECZNE PUZZLE

InspireAsia

Badam, odkrywam, poznaję

- zabawy badawcze i ich wpływ na rozwój dziecka

Aneta Biegańska

Badanie i odkrywanie świata przez dziecko w wieku przedszkolnym jest warunkiem koniecznym, aby mogło się ono optymalnie rozwijać. Dzieci z własnej inicjatywy zgłębiają zagadki życia, próbują sprawdzić, jak funkcjonują przedmioty. Ciekawość i żądza wiedzy są niezwykle ważne dla kształtowania ich kompetencji poznawczych. Mały człowiek potrzebuje twórczego kontaktu z przedmiotami, chce obserwować swoje otoczenie, zdobywać realne doświadczenia ze świata. Wszystkie te działania prowadzą do nowych doznań i nowej wiedzy, do której dziecko może się później odwołać.

Zabawy badawcze i eksperymenty dają dzieciom możliwość samodzielnego zdobywania wiedzy. Są bodźcami do działań, prób i wypraw odkrywczych oraz dodają odwagi do samodzielnych badań. Istotne jest również to, że w każdej z tych zabaw dzieci są w stanie same znajdować wciąż nowe, oryginalne rozwiązania. Kreatywne działania to odkrywanie w zabawie własnych możliwości i umiejętności.

Dzieci w wieku przedszkolnym wykazują ogromną żądzę wiedzy, ciekawość świata, która jest motorem ich rozwoju oraz nauki. W tym okresie uwaga dziecka skoncentrowana jest nie tylko na innych ludziach, ale i na przedmiotach. Zbierają swoje doświadczenia „ręką, sercem i głową”, uczą się poprzez działanie. Obserwują, odkrywają i wypróbowują różne sposoby zachowania. Poprzez konkretne doświadczenia uczą się w bardziej efektywny sposób.

Przedszkolaki do swoich odkrywczych działań potrzebują nie tylko motywującego otoczenia pełnego różnorodnych bodźców, lecz także dorosłych, którzy będą dodawali im odwagi oraz rozwijali ich naturalną ciekawość świata. Dlatego też maluchy potrzebują poczucia bezpieczeństwa i pewności siebie. Wyrozumiałe wsparcie i akceptacja ze strony otoczenia pomagają im w optymalny sposób się rozwijać.

Dorośli odgrywają w odkrywaniu świata przez dzieci istotną rolę, mogą wspierać ich ciekawość i ducha badawczego, pobudzając je i inspirując do różnorodnej aktywności. Im bardziej ciekawe jest otoczenie, im więcej bodźców wychodzi od innych ludzi, tym intensywniej dzieci są skłaniane do samodzielnego działania i efektywnego uczenia się. Mały człowiek potrzebuje zdobywać realne doświadczenia dzięki prawdziwym przeżyciom, opartym na własnej aktywności, możliwościach i ukształtowanych umiejętnościach.

Wykorzystanie zabaw badawczych i eksperymentów w przedszkolu wpływa na kształtowanie różnorodnych umiejętności u dzieci, m.in. w zakresie wnioskowania, uogólniania i definiowania na podstawie przeprowadzonych doświadczeń lub eksperymentów; obserwowania i rejestrowania zjawisk przyrodniczych; tworzenia nowych, oryginalnych rozwiązań; rozwiązywania problemów badawczych metodą prób i błędów;

pobierania informacji; planowania działań oraz przewidywania skutków; formułowania pytań; uzasadniania przyczyn powstawania różnych zjawisk fizycznych.

Zabawy badawcze z wodą

Zabawy badawcze i eksperymentowanie z wodą powinny być poprzedzone przez rozmowy, w których dzieci usystematyzują wiedzę na temat rodzajów wody, miejsca jej występowania czy smaku. Możemy wykonać z dziećmi albumy „Woda wokół nas”, wodne obrazy czy kolaże z kolorowych czasopism. Przy tematyce różnych zmian w przyrodzie, w zależności od pory roku, omawiamy różne stany skupienia wody. Dzięki przybliżeniu zagadnień z zakresu przyrody nieożywionej przedszkolaki mogą poznać w zabawach badawczych właściwości wody, wykonać szereg doświadczeń związanych z pływaniem i tonieniem ciał w wodzie. Podczas zabaw stwarzamy warunki umożliwiające samodzielne pobieranie informacji w celu wyjaśnienia różnorodnych zjawisk związanych z krążeniem wody w przyrodzie.

Przy okazji kształtowania właściwych postaw dotyczących ochrony środowiska poruszamy temat zanieczyszczenia zbiorników wodnych ściekami, a także problem kwaśnych deszczy. Dzieci mogą sprawdzić czystość śniegu, obserwować odparowywanie wody z różnych zbiorników wodnych (staw, rzeka, woda mineralna z butelki) i porównywać stan czystości. Możemy wspólnie z dziećmi urządzić małe oczyszczalnie lub stacje uzdatniania wody.

Przy okazji obchodów Dnia Ziemi koniecznie poruszmy tematykę związaną z kształtowaniem postaw proekologicznych. Omawiając zagadnienia związane ze zdrowiem i bezpieczeństwem, pamiętajmy o kształtowaniu umiejętności przestrzegania zasad w trakcie zabaw na śniegu i lodzie, w pobliżu zbiorników wodnych, zamrzniętych jezior, stawów czy rzek.

Zabawy badawcze ze światłem

Omawianie zagadnień związanych ze światłem możemy rozpocząć od zebrania informacji na temat naturalnych i sztucznych źródeł światła. Pierwszą proponowaną zabawą może być namalowanie światła, zrobienie albumu lub plakatu przy wykorzystaniu kolorowych czasopism. Warto wspomnieć o wynalazkach i postępie technicznym. Możemy założyć kącik techniczny, gdzie będziemy montować z gotowych zestawów elektrycznych proste obwody z użyciem żarówek. Przybliżamy również dzieciom w formie zabaw niektóre zagadnienia fizyczne dotyczące dostrzegania zjawisk optycznych w otoczeniu: powstanie cieni i półcieni, załamywanie się i rozszczepianie się światła.

Podczas omawiania zagadnień związanych z bezpieczeństwem i zdrowiem zwracamy dzieciom uwagę na zapewnienie właściwego oświetlenia w czasie zabaw i innych czynności. Wskazujemy na konieczność przestrzegania przez dzieci zakazów dotyczących samodzielnego korzystania z urządzeń elektrycznych dających światło.

Bardzo atrakcyjne dla najmłodszych jest malowanie na piasku. W tym celu do dużego pojemnika z pokrywką wkładamy dowolne źródło światła. Na pokrywę, która przepuszcza światło, wysypujemy piasek i pozwalamy dzieciom na eksperymentowanie. Przedszkolaki mogą rysować dowolne wzory palcem lub grzebieniem. Mogą też odciskać kształty za pomocą dowolnych przedmiotów, takich jak kubki, miski czy klocki.

Zabawy badawcze z ziemią

Ziemia jest materiałem, który świetnie się nadaje do badań i przeprowadzania różnych eksperymentów wieloma zmysłami. Jest różnej barwy (brązowa, czerwona, czarna, żółta), ma różną wilgotność, zawiera dodatkowe elementy, np. korzenie, obumarłe szczątki roślin, kamyczki, grudki albo ma spoiwo torfowe. Zapach ziemi na wiosnę jest specyficzny, inny niż w pozostałych porach roku. Może on być pretekstem do zorganizowania wycieczki do parku czy lasu, aby dzieci mogły powąchać i zobaczyć ziemię, dotknąć jej. Dobrze, gdy zaopatrzymy się w małe łopatkę i plastikowe pojemniki, do których włożymy próbki ziemi z różnych miejsc. Dzieci w przedszkolu będą mogły ją dokładnie obejrzeć pod lupą i porównać. Może uda się znaleźć grudki gliny, korzonki, a może drobne żywe istoty, np. dżdżownicę, przed którą dzieci mają pewne obawy. Będzie to okazja do opowiedzenia, jaką funkcję pełnią one w ziemi. W starych akwariach można urządzić małe muzea ziemi, gdzie dzieci będą gromadzić ciekawe eksponaty, takie jak korzenie, kamyczki, różne rodzaje ziemi czy piasku, ciekawostki przyrodnicze przywiezione z wakacji.

Przy okazji spacerów zwracamy dzieciom uwagę na zmiany zachodzące w najbliższym środowisku. Powinniśmy również włączyć przedszkolaki do działalności na rzecz najbliższego środowiska, np. sadzenie drzewek w ogrodzie, jak również kształtować u wychowanków zachowania i postawy proekologiczne, np. nie deptanie trawników, niełamanie gałęzi czy młodych drzewek. Warto wspólnie z dziećmi hodować różne rośliny, także jadalne, np. marchew, fasolę, cebulę i wraz z nimi obserwować ich wzrost. Spostrzeżenia możemy odnotowywać w specjalnych dziennikach obserwacji hodowli. Możemy zorganizować wspólne zabawy na rozpoznawanie smaku roślin, które dzieci wyhodują, porównać ich kształt i wielkość.

Starajmy się przy każdej okazji kształtować właściwą postawę wobec roślin chronionych, jak również włączyć się w akcję sprzątania świata.

Zabawy badawcze z powietrzem

Choć powietrze jest wszędzie i jest niewidoczne, tak naprawdę możemy je poczuć, np. podczas silnego wiatru czy burzy, w zapachu roślin przez wciąganie powietrza nosem. Możemy usłyszeć powietrze, gdy dmuchamy, gwizdźmy, gramy na instrumentach dętych. Możemy je zobaczyć, mimo że jest przezroczyste, np. poruszające się wiatraczki, kugły wskazujące kierunek wiatru, pochylanie się drzew, unoszenie się piórek, płatków śniegu czy liści winiujących na wietrze. Dobrze, gdy wcześniej porozmawiamy z dziećmi o tych wszystkich zagadnieniach. Ułatwi nam to późniejsze eksperymentowanie z powietrzem.

Dzieci mogą poczuć powietrze, dmuchając na siebie, mogą użyć wachlarzy lub szybko machać kartką, aby spowodować ruch powietrza. Za pomocą suszarki mogą wprawić w ruch kolorowe piórka, kawałki papierków czy wstążek. Wyniki swoich eksperymentów przedszkolaki mogą odnotowywać w specjalnych dziennikach badawczych.

Inne bardzo proste propozycje na zabawy z powietrzem to dmuchanie w gwizdek, szybkie zamykanie i otwieranie drzwi, dmuchanie przez słomkę do pojemnika z wodą. Ciekawą propozycją jest dmuchanie do przezroczystej foliowej torebki, którą na koniec należy zakleić taśmą i przekłuć. Dzięki temu pojawi się strumień powietrza, które można poczuć, przykładając do powstałego otworu rękę.

Podczas rozmów nie można pominąć tematu znaczenia powietrza dla istnienia życia. Należy podkreślić jego rolę jako stimulatora prawidłowego rozwoju. Przypominamy także o potrzebie ruchu na świeżym powietrzu o każdej porze roku oraz przyzwyczajamy dzieci do przebywania w pomieszczeniach wietrzonych. Kształtujemy ich wiedzę na temat ochrony środowiska naturalnego, np. przez określanie roli czystego powietrza w procesie prawidłowego rozwoju ludzi i roślin, wskazujemy niebezpieczeństwa ze strony człowieka związane z emitowaniem do powietrza trujących gazów z fabryk. Warto opowiedzieć dzieciom o możliwości walki z zanieczyszczeniem środowiska poprzez zakładanie na kominy filtrów zmniejszających emisję szkodliwych związków do powietrza. Przybliżamy dzieciom niektóre zagadnienia fizyczne, np. obserwowanie zachowania się różnych ciał w powietrzu z wykorzystaniem siły wiatru, określimy rolę wiatru w środowisku przyrodniczym i gospodarce człowieka. Uświadamiamy także niszczycielską siłę wiatru – huragany, wichury, trąby powietrzne i inne.

Na zakończenie cyklu zabaw z powietrzem możemy wykonać wspólnie z dziećmi kilka zabawek, które będą się poruszać dzięki ruchowi powietrza, np. wiatraczki, śmigło helikoptera czy balonowy samolot odrzutowy.

Zabawy badawcze z wykorzystaniem różnych zmysłów

Poznanie świata odbywa się za pomocą zmysłów. To one na skutek różnych bodźców i wrażeń pozwalają nam doświadczać, prowadzą do odkrywania i badania świata. Traktujemy nasze zmysły jako narzędzia badawczo-doświadczeniowe. Omawiamy z dziećmi funkcję oczu, uszu, nosa, języka, skóry, a więc określamy wrażenia zmysłowe, tzn. że coś jest duże lub małe, wytwarza dźwięk lub nie, pachnie, jest zimne lub ciepłe, lekkie, gładkie, chropowate, słodkie lub kwaśne.

Dzieciom możemy proponować zabawy smakowe na różnicowanie smaku poszczególnych owoców czy warzyw, później rozpoznanie ich po charakterystycznym smaku, twardości czy zapachu. Organizujemy zabawy rozwijające wrażliwość słuchową. Dzieci mogą rozpoznawać pochodzenie różnych dźwięków, najpierw za pomocą wzroku i słuchu, później tylko słuchu.

Dotykami badamy właściwości np. piasku, gliny, lodu czy śniegu. Obserwujemy z dziećmi zachowanie różnych przedmiotów, np. przy wykorzystaniu równi pochyłej o różnej nawierzchni, stosując różną wysokość podpórki. Możemy zaproponować

ścieżki sensoryczne wykonane z różnych materiałów, memory, domino czy ścianę dotykową, którą dzieci tworzą przez cały rok umieszczając na niej różne przedmioty, ciekawe pod względem kształtu czy materiału, z którego są wykonane.

Podczas zabaw badawczych z wykorzystaniem naszych zmysłów stwarzamy warunki do ich prawidłowego rozwoju, a co za tym idzie, zwracamy dzieciom uwagę na to, co robić, aby zmysły lepiej funkcjonowały i jak o nie dbać, aby jak najdłużej spełniały swoją rolę.

Zakończenie

Istotą zabaw badawczych jest prowokowanie dzieci do działania, odkrywania, poznawania i eksperymentowania, możliwości wszystkich zmysłów. Zainteresowanie odkrywaniem tajemnic świata powinno wynikać z inicjatywy dziecka, jego naturalnej potrzeby dociekania i poszukiwania nowych rozwiązań. Będzie to jednak możliwe tylko wtedy, gdy wydzielimy w sali zabaw miejsce do przeprowadzania zabaw badawczych i eksperymentów, tzw. laboratorium. Wspólnie z dziećmi wybieramy rodzaj materiałów, które się tam znajdują. Mogą być to różne pamiątki z wakacji, np. ciekawe muszle, kamienie, różne rodzaje ziemi, gatunki papieri czy tkaniny, artykuły sypkie, jak mąka, sól, cukier. Laboratorium powinno także zawierać odpowiedni sprzęt typu: szklą powiększającą, magnesy, lusterka, kolorowe folie, latarki, małe łopatkę itp. Miejsce wokół laboratorium zabezpieczamy, np. wykładziną zmywalną, po to, aby dzieci mogły swobodnie w nim eksperymentować, przesypywać, dolewać, przelewać i sortować. Organizując maluchom bezpieczny kącik, który może przeobrazić się w warsztat eksperymentalny, wywołimy w nich chęć działania, radość i potrzebę odkrywania czegoś nowego. W laboratorium mogą znaleźć się także stare aparaty fotograficzne, uduki, zegarki, radia, gramofony, które dzieci będą mogły dowolnie rozkładać, skręcać, a tym samym obserwować różne rzeczy od środka, poznawać ich elementy składowe, sposób działania, mechanizmy łączenia. Powinno się tam znaleźć także skrzynia skarbów, której zawartość będzie można wykorzystać przy konstruowaniu różnych nowych, wymyślonych przez dzieci rekwizytów czy dziwnych maszyn.

To w dużej mierze od nas, dorosłych, zależy, czy robimy w dziecku ciekawość badawczą, która utwierdza je będzie w przekonaniu, że warto eksperymentować i tworzyć coś nowego. ■

Bibliografia

- Braun D., *Badanie i odkrywanie świata z dziećmi*, Kielce 2002.
- Chauvel D., *Gry i zabawy w przedszkolu: rozwijanie spostrzegawczości, kreatywności i inteligencji*, Warszawa 1999.
- Flemming J., *Zabawy zręcznościowe i eksperymentowanie w domu, przedszkolu i szkole*, Kielce 2000.
- Hoscher W., *Świat wokół mnie. Wrażenia zmysłowe w zabawach dzieci*, Kielce 2002.
- Marchel A., Gaińska B., *Wyprawa po skarb. Zabawy badawcze, Grupa i zabawa*, nr 3/2000.
- Muchacka B., *Stymulowanie aktywności poznawczej dzieci w przedszkolu*, „Prace Monograficzne”, nr 268/2000.
- Pasztaleniec M., *Poznajemy zjawiska fizyczne – światło i ciepło*, Tarnobrzeg 1994.
- Szczygieł B., *Czary-mary, hokus-pokus, dziecko-badacz*, „Wychowanie w Przedszkolu”, nr 2/1998.

ZNAJDŹ PREZENT.

Znajdź różowy
prezent
z jasnozieloną
kokardką.

Znajdź czerwony
prezent z białymi
kropkami i biało-
pomarańczową
pokrywką, który ma
czerwoną kokardkę.

Znajdź czerwony
prezent
z gwiazdkami
i jasnozieloną
kokardką.

Znajdź
czerwony prezent
z żółtymi
gwiazdkami
i jasnofioletową
kokardką.

Znajdź fioletowy
prezent z paskami
i żółtą kokardką.

Znajdź niebieski
prezent z białymi
kropkami i różową
kokardką.

GRA NA SPOSTRZEGAWCZOŚĆ

Znajdź:

- jemiolę,
- aniolka,
- pierniczka,
- renifera.

Znajdź:

- prezent,
- dzwoneczki,
- wieniec,
- sweterek.

Znajdź:

- lampki choinkowe,
- śnieżynkę,
- bałwanka,
- choinkę.

Znajdź:

- choinkę,
- renifera,
- śnieżynkę,
- łyżwy.

Znajdź:

- pierniczka,
- cukierka,
- lampki choinkowe,
- św. Mikołaja.

Znajdź:

- łyżwy,
- bałwanka,
- sweterek,
- bombkę.

DOPASUJ FRAGMENTY OBRAZKÓW

PACHNĄCE PIERNICZKI

2 szklanki mąki pszennej
2 łyżki rozpuszczonego miodu

->połączyć i dodać:

3/4 szklanki cukru
1.5 łyżeczki sody
15 g przyprawy do piernika
łyżka masła

->połączyć i dodać:

1 jajko
1/3 szklanki ciepłego mleka

Zagnieść. Wałkować.
Wyciąć pierniczki.

Piec w temperaturze 180 stopni przez 10-15 min.

PRACA PLASTYCZNA- ŚNIEŻYNKA

HISTORIA O ŚWIĘTYM MIKOŁAJU

(TERESA BŁASZCZYK)

Wieczór był mroźny. Ostatnie promyki słońca dawno już zniknęły za horyzontem. Wiał zimny wiatr, który uparcie przeganiał resztki chmur na niebie. Zbliżała się noc. Gwiazdzistym płaszczem otulała świat i powoli układała wszystko i wszystkich do snu. Za kilka godzin rozpocznie się 6 grudnia – a to przecież noc Świętego Mikołaja! Księżyc już lśnił i uśmiechał się do rozsypanych na niebie gwiazd. Od czasu do czasu zerkał ukradkiem w stronę zasypiającej ziemi.

Tymczasem w pokoju Mai wciąż paliło się światło. Dziewczynka wprawdzie już od godziny leżała w łóżku, otoczona swoimi ulubionymi zabawkami, ale nie mogła zasnąć. Co spędza sen z powiek pięciolatki?

Maju, dlaczego jeszcze nie śpisz? Jest już późno – powiedziała mama, wchodząc do pokoju córki.

– Czekam na Świętego Mikołaja – odparła dziewczynka, przecierając dłonią zmęczone oczy. – W liście prosiłam go, aby przyniósł mi ulubioną grę.

Córeczko, gdy zaśniesz, Mikołaj przyjdzie na pewno. Wiesz, on działa tylko w ukryciu. Możesz spać spokojnie.

– Ale ja chciałabym zobaczyć, jak wygląda. Chciałabym go poznać... – tłumaczyła Maja. Mama się uśmiechnęła.

– Jeśli chcesz, opowiem ci historię o Świętym Mikołaju. – Odsunęła kołdrę i usiadła na łóżku obok córeczki. – Posłuchaj. Święty Mikołaj nie jest wymyśloną postacią z bajki. Nie pochodzi z żadnej baśni. To postać historyczna.

– Co to znaczy? – zapytała Maja.

– To znaczy, że rzeczywiście istniał. Wprawdzie było to bardzo dawno temu, ale to prawdziwa historia.

Mikołaj pochodził z bogatej rodziny. Miał szlachetnych i pobożnych rodziców. Był ich ukochanym – i jedynym – dzieckiem. Chłopiec był zdolny, świetnie się uczył. Był pilny i pracowity, choć też bardzo nieśmiały. Mikołaj tak dobrze czuł się w otoczeniu najbliższych, rodziców i nauczycieli, że nie szukał innego towarzystwa. Prawie nie wychodził z domu – no, może tylko na spacer do ogrodu. Nie lubił gwaru ulicznego ani ciekawskich spojrzeń przechodniów. Żył i dorastał w świecie książek i nauki. Wyrósł na mądrego człowieka. Przyszedł czas, gdy Mikołaj odziedziczył po rodzicach ogromny majątek. Stał się wówczas bardzo bogaty. Miał wszystko, czego tylko zapragnął. Czuł się naprawdę szczęśliwy.

Pewnego razu przy śniadaniu Mikołaj dowiedział się od swojego sługi o nieszczęściu biednej rodziny w mieście. Łokaj opowiedział mu o dzieciach, które po śmierci mamy zostały same na świecie. Odtąd rodzeństwo samo musiało troszczyć się o siebie. Najstarsze dzieci musiały pracować. Jednak ciągle brakowało im pieniędzy na jedzenie i ubrania. Cierpiały biedę.

Mikołaj nie mógł pogodzić się z myślą, że dzieci żyją w ogromnej nędzy, podczas gdy on może pozwolić sobie na wszystko. Postanowił im pomóc. Dokładnie obmyślił plan działania. Dowiedział się, czego dzieciom brakuje i gdzie mieszkają. Następnie zrobił w mieście potrzebne zakupy. Wszystko zapakował do worka, zarzucił go na plecy

i w przebraniu ruszył pod ustalony wcześniej adres. Gdy dotarł na miejsce, podarunki wrzucił przez okno. Uczynił to nocą, ponieważ nie chciał, aby ktokolwiek dowiedział się, że to on jest darczyńcą.

Jakaż wielka była radość dzieci, gdy nazajutrz znalazły podrzucone prezenty! Bardzo ucieszyły się z ciepłych ubrań, zabawek i słodyczy, których już tak dawno nie miały.

Swą radością od razu podzieliły się z innymi ludźmi. Wszyscy byli zadziwieni pomocą tajemniczego dobroczyńcy. Szczęśliwy był także sam Mikołaj. Odtąd postanowił pomagać wszystkim, którzy tego potrzebują.

Szukał biednych w różnych dzielnicach miasta i na przedmieściach. Było ich tak wielu, że Mikołaj pracował bez ustanku. Gdy pomógł jednemu, zaraz znajdował następnych. Szczególnie wrażliwy był na biedę sierot, osób samotnych, cierpiących. Pomagał biednym z potrzeby serca. Czynił to, gdyż pragnął uszczęśliwiać ludzi i przynosić im radość. Zawsze robił to chętnie i zawsze w ukryciu, w tajemnicy – pod osłoną nocy.

Ludzie w mieście podziwiali działalność tajemniczego darczyńcy. Wiedzieli, że wydaje na to fortunę. Byli bardzo ciekawi, kim on jest. Nazywali go Aniołem Dobroci. Obserwując co robi, sami zaczęli dostrzegać ludzi będących w potrzebie. Sami też organizowali dla nich pomoc.

Wreszcie nadszedł czas, gdy mieszkańcy miasta poznali prawdę. Dowiedzieli się, że Aniołem Dobroci i tajemniczym darczyńcą jest właśnie Mikołaj. To on sprzedał cały swój majątek, by nieść pomoc potrzebującym. Wrażliwe serce Mikołaja rozpoznał biskup i mianował go swoim następcą. Później Mikołaj został także świętym. Mówi się o nim, że był najbardziej zapracowanym świętym, gdyż ludzi potrzebujących pomocy zawsze było wielu.

Aby upamiętnić wszystkie dobre uczynki Świętego Mikołaja biskupa, ustalono 6 grudnia jego dniem. Możemy wtedy tak jak on pomagać potrzebującym i nieść radość drugim. Współcześni Mikołaje to pomocnicy biskupa – Świętego Mikołaja z Miry. Jest ich wielu, ponieważ wielu jest potrzebujących, cierpiących, samotnych, biednych. Dlatego dzisiaj każdy może być Świętym Mikołajem. Wystarczy tylko chcieć. Ważne jest, by potrzeba czynienia dobra rodziła się z serca.

– I to nie tylko 6 grudnia, ale każdego dnia – dodał tata, który od pewnego czasu przysłuchiwał się opowieści mamy

– Mamo, tato! – odezwała się nagle Maja. – Ja też chcę pomagać tak jak Święty Mikołaj! Przecież mam tyle zabawek na półkach i w kartonach! Może ktoś by się ucieszył, gdyby którąś dostał?

To dobry pomysł, moja mała księżniczko, ale dzisiaj już pora spać. – Tata uśmiechnął się i pocałował córeczkę na dobranoc.

Oczywiście, skarbie. I ty możesz zostać Świętym Mikołajem – podsumowała mama. – Każdy może, jeśli tylko chce.

Wkrótce Maja przytuliła buzię do miękkiej poduszki i słodko zasnęła. Tej nocy na niebie pojawiła się nowa gwiazdka. To kolejny jasny punkcik w rozgwieżdżonej przestrzeni nieba.

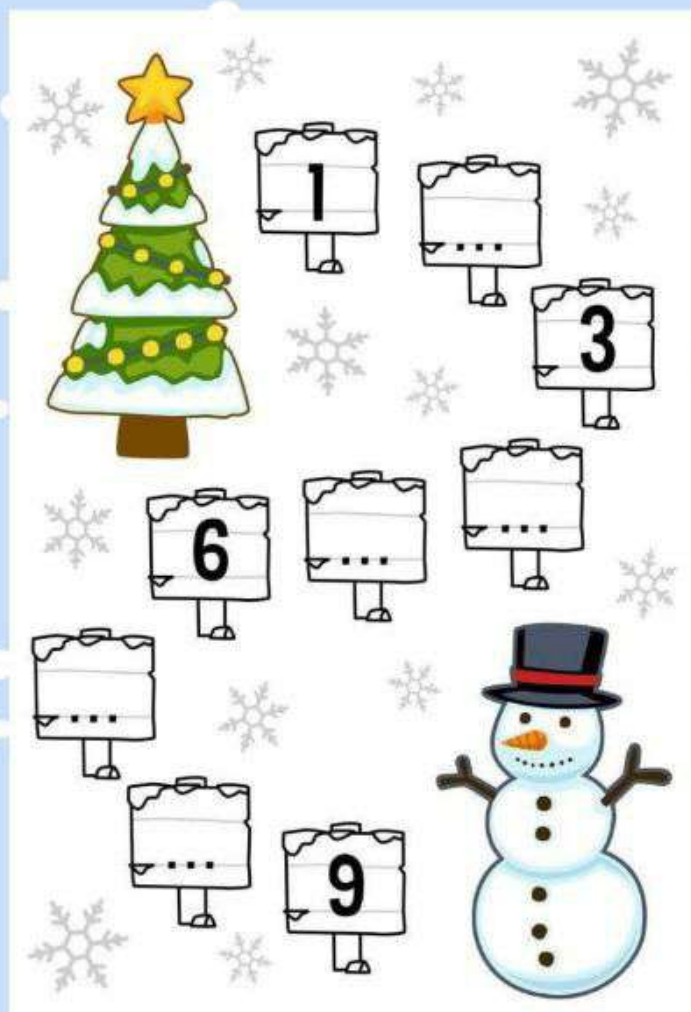
Tymczasem księżyc zatrzymał się na chwilę, by zajrzeć do pokoju Mai. Mrugnął porozumiewawczo do kogoś, kto właśnie chował pod poduszką podarunek dla dziewczynki. A potem wydawało mu się, że tajemnicza postać z workiem na plecach wymyka się cichutko przez okno z powrotem do ogrodu.

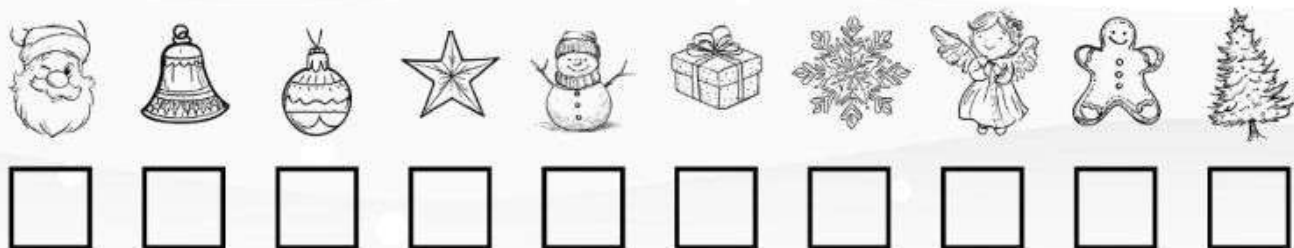
– Hmm..., dobra robota! Ale masz jeszcze dużo pracy tej nocy – mruknął, uśmiechając się pod nosem – i ruszył dalej, rozjaśniając nocne niebo srebrzystym blaskiem. Gwiazdy również mrugały radośnie. Wiedziały już, że noc Świętego Mikołaja potrwa dłużej niż do rana. ■

ZIMOWE TRASY LICZBOWE

EKSPERYMENT - ŚNIEG

Zimowe zabawy

Składniki:

2 szklanki mąki ziemniaczanej

0,5 szklanki wody

Makę wsyp do miski i na końcu dodaj wodę, wszystko dokładnie wymieszaj. Powstanie masa śniegowa przypominająca śnieg.

LOGOPEDYCZNY KALENDARZ ADWENTOWY

4 Aby rozgrzać zmarznięte dłonie chuchaj na nie ciepłym powietrzem: HA, HA!	3 Świąteczne zagadki. Opowiadajcie sobie wzajemnie zagadki. Niech dotyczą świąt: pierniczki choinka itp.	2 Przyklej język do podniebienia i opuść go (naśladuj stukopyt renifera).	1 Zrób baloniki z policzek, duże jak bombka choinkowa.
5 Pianki. Przytrzymaj małą słodką piankę między językiem a podniebieniem. Policz w myślach do 3. Oddech nosem.	6 Mikołaj przyjechał do dzieci. Naśladuj jego śmiech: HO HO HO!	7 Skąd dochodzi dźwięk dzwoneczka? Wskaż palcem skąd dochodzi dźwięk (oczy zamknięte).	8 Świecące pudło. Włóż do plastikowego pudełka np. lampki choinowe. Przykryj pokrywką i wysyp mąkę. Dziecko może rysować palcem (usta zamknięte, język przyklejony do podniebienia, wydech i wydech nosem).
12 Za oknem śnieżna zawierucha. Naśladuj wiatr. Wdech nosem i długi wydech ustami, wypowiadaj UUU lub SZSZSZ.	11 Chrup twarde pierniczki. Odgryź kawałek zębami, żuj z zamkniętymi ustami.	10 Suszone owoce. Spróbuj, jak smakuje suszona śliwka, morela. Odgryź kawałek z zamkniętymi ustami.	9 Świąteczna skarpeta - lotto dotykowe. Do świątecznej skarpetki włóż przedmioty o różnej fakturze. Dziecko losuje i nazywa.
13 Masz ochotę na przysmak renifera. Chrup surową marchewkę. Odgryź kawałek zębami, żuj z zamkniętymi ustami.	14 Udekoruj choinkę bombkami. Rysuj językiem kropki na podniebieniu.	15 Wypij pyszne kakao z bitą śmietaną. Najpierw na nie nadmucha. Teraz spróbuj zdmuchnąć śmietaną. Młaskaj, powoli, potem szybko (przyklejając język do podniebienia).	16 Poszukaj dźwięków w kuchni np. uderzanie drewnianą łyżką o garnek.
18 Teatrzyk. Urządźcie teatrzyk z udziałem pluszaków lub pacynek. Wymyślcie świąteczny przewodni np. "Ważna po choinkę" - "Ważna się ponieść wyobraźni".	19 Wysłuchaj świątecznych kołęd. Gdy usłyszysz pauzę w muzyce, szybko klasnij w dłonie (można zatrzymywać nagranie).	18 Mikołaj wypchał policzki ciasteczkami. Na zmianę nadmucha raz lewy, raz prawy policzek.	17 Świąteczna książka. Wybierzcie z domowej biblioteczki książkę o świątecznej tematyce (lub wybierzcie się do biblioteki). Wspólnie ją przeczytajcie, wskazując elementy, opowiadajcie o ilustracjach.
21 Rozłóż szeroki język na podniebieniu (tak samo, jak rozkładasz koc w zimowy wieczór).	22 Zapachowe lotto. Nasyp do pojemniczków świątecznych przysmaków: goździki, cynamon, pomarańcze... Powąchaj, robiąc wdech nosem (usta zamknięte, język przyklejony do podniebienia). i wydech nosem.	23 Zrób miseczkę języka unosząc jego brzegi i złap do niej kropelkę pysznego kakao (mleko, woda).	24 Świąteczne dźwięki i zapachy. Usiądź na chwilę. Zamknij oczy. Nazywaj dźwięki, które słyszysz np. krzątanie się w kuchni. Zrób głęboki wdech nosem - jakie zapachy czujesz?

CHRISTMAS VOCABULARY

SANTA

SLEIGH

REINDEER

BELLS

SNOWMAN

ELF

**CHRISTMAS
TREE**

STOCKING

BAUBLE

CANDYCANE

CARD

WREATH

PRESENTS

CANDLES

**GINGERBREAD
MAN**

ANGEL

5 zasad zbilansowanej diety

Jedz 5 posiłków
dziennie.

01.

02.

Jedz zdrowe i
świeże produkty.

Pij minimum 2 litry
wody dziennie.

03.

04.

Zadbaj o
różnorodność
posiłków.

Dopasuj dietę
pod siebie.

05.

